

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף סח עמוד א

- א] לענין מה פרט הכתוב "כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש"
בפרשת שילוחם ?
- ב] לענין מה "בעל קרי כמגע שרץ", ולענין מה אינם דומים ?
- ג] לענין מה "בועל נדה כטמא מת" ?
- ד] מהו מיחוי קרבים של קרבן הפסח הדוחה את השבת ?
- ה] מהו ביאור הפסוק "ורעו כבשים כדברם וחרבות מחים
גרים יאכלו", והאם לעתיד לבא ימותו ?

- א] ר' שמעון: ללמד שצרוע משתלח מחוץ לשלשה מחנות, זב מחוץ לשני מחנות, וטמא
מת מחוץ למחנה אחד.
- ר' יהודה: ללמד שאם זב או מצורע נכנסו לעזרה בשעה שטמא מת רשאי להיכנס,
והיינו כשקרוב פסח בא בטומאה, אינם חייבים כרת.
- ב] דומים: 1. שניהם טמאים עד הערב, ולא שבעת ימים כזב וכטמא מת.
2. כשם שהשרץ מטמא אף כשנפל עליו באונס, כך הרואה קרי באונס טמא.
אינם דומים: טמא שרץ משתלח מחוץ למחנה אחד, ובעל קרי לשני מחנות.
- ג] 1. שניהם טמאים שבעת ימים.
2. שניהם משתלחים מחוץ למחנה אחד בלבד (אחר שבועל הנדה טבל לקריו).
- ד] רב הונא: מנקב את המעיים בסכין כדי להוציא הפרש שבתוכם מבעד לנקב.
חייא בר רב: דוחק את הסכין על דפנות המעיים כדי להוציא הליחה הדבוקה בהם.
- ה] ורעו כבשים כדברם: עתידים הצדיקים להחיות את המתים.
וחרבות מחים גרים יאכלו: הובטח לצדיקים שיירשו את נכסי הרשעים.
- לעתיד לבא, ישראל לא ימותו, אך גויים ימותו.